

«Тасдик мекунам»

Ректори Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи
С. Айнӣ, доктори илми таърих,
профессор Ибодуллозода А.И.
« 24 » 05 2022.

ХУЛОСАИ

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

Диссертатсияи Забирова Меҳринисо Элбеговна дар мавзуи «Тасвири «боди сабо» дар ғазали асри XIV» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.04 – Таърихи адабиёт, равобити адабӣ дар кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ба анҷом расидааст.

Забирова Меҳринисо Элбеговна соли 1993 факултети филологияи тоҷики Донишкадаи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Қандил Қӯраев (ҳоло ДДОТ ба номи С. Айнӣ)-ро бо ихтисоси муаллими забон ва адабиёти тоҷик хатм карда, то соли 1997 ба ҳайси ассистент дар кафедраи методикаи таълими ибтидоии факултети педагогикаи Донишкадаи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Қ. Қӯраев (ҳоло ДДОТ ба номи С. Айнӣ) кор кардааст. Аз соли 1997 то 1998 дар Пажӯҳишгоҳи илмҳои педагогии Тоҷикистон (ҳоло Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии АТТ) ба сифати ходими илмӣ ифои вазифа намудааст. Аз соли 2002 то имрӯз дар кафедран забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншоҳ Шохтемур ҳамчун муаллими калон қору фаъолият дорад. Солҳои 2017-2020 унвонҷӯии кафедраи назария ва таърихи адабиёти ДДОТ ба номи С.Айнӣ буд.

Роҳбари илмии Забирова Меҳринисо Элбеговна доктори илмҳои филология, профессор Ш. Р. Исрофилиниё мебошад.

Мавзуи диссертатсия зери унвони «Тасвири «боди сабо» дар ғазали асри XIV» дар чаласаи кафедраи назария ва таърихи адабиёти ДДОТ ба номи С. Айнӣ 21.12.2018, қарори №5/4.4 тасдиқ шудааст.

Аз муҳокимаи диссертатсия чунин натиҷагирӣ карда шуд :

Бояд зикр кард, ки ҳар як навъи калом дорои хусусият ва моҳияти ба худ хос аст, минҷумлаи шеър молики чанд унсур аст, ки яке аз онҳо каломи мухайял, образ, имоҷ ё худ тасвир чавҳари зотии шеър ба шумор меравад. Аз ин рӯ, барои дуруст омӯхтани поэтикаи шеър ва дарёфтани марому мақсади шоир бояд ба таҳқиқи тасвирҳои шоирона пардохт, зеро кашфи моҳияти асосии шеър-тасвири шоирона чун мифтоҳе хизмат хоҳад намуд, ки ба туфайли он дониш, маҳорат ва завқу саликаи эстетикӣ суҳанвар муайян мегардад. Бо назардошти ҳамин андешаҳо диссертатсияи Забирова Меҳринисо Элбеғовна ба таҳқиқи яке аз масоили камомӯхташудаи илми адабиётшиносии тоҷик-тасвирҳои шоирона бахшида шуда, тасвири боди сабо дар ғазали шоирони асри XIV, ки даврони равнақи ғазалсароӣ махсуб мешавад, мавриди таҳқиқи густарда қарор гирифтааст.

Аз баррасӣ ва натиҷагирӣҳои муаллифи диссертатсия бармеояд, ки тасвири боди сабо яке аз тасвирҳои хеле густарда дар адабиёти форсии тоҷикӣ буда, аз устод Рӯдакӣ то шоирони муосир ин образро ба гунаҳои мухталиф ба тасвир кашидаанд ва дар ғазали асри XIV тасвири боди сабо ба ҳадди камоли худ расидааст. Таҳқиқи тасвири боди сабо дар асри XIV имкон фароҳам меоварад, ки нақши ин образ дар адабиёти ҳазорсолаи форсу тоҷик ба дурустӣ муайян гардад. Аз сӯйи дигар, барои таҳқиқи амиқи тасвири муайяни шоирона бояд ба манбаъ, сарчашмаи пайдоиш ва инкишофи тақомули он рӯ овард, зеро бидуни донишҳои манбаи пайдоиши тасвир дарки ҳамачонибаи он аз имкон берун аст. Ба ин мақсад муаллифи диссертатсия тақия ба гуфтаи шеършиносон нахуст нақши тасвирро дар шеър таъйин намуда, баъдан бо истифода аз луғатномаҳои фарҳангҳои асри миёнагиву муосир ва шарҳҳои рисолаҳои тадқиқотӣ маънои луғавию рамзии ирфонии саборо равшан

намудааст. Таъйини маънои лугавӣ ва рамзии ирфонии боди сабо имкон дода, ки унвонҷӯ сайри таърихии пайдоиш ва тақомули тасвири боди саборо то асри XIV ба дурустӣ муайян намуда, вазифа ва нақши онро то асри мавриди таҳқиқ мушаххас намояд.

Забилова Меҳринисо Элбеговна “боди сабо”-ро ба ҳайси маърифат ва тасвири бадеӣ дар ғазалиёти шоирони асри XIV ҳамачониба баррасӣ намуда, мушаххасоти бадеӣ ва арзиши маърифатию зебошинохтии онро бо далоили илмӣ собит намудааст. Унвонҷӯ дар ғазали асри XIV ду тарзи тасвири боди саборо мушаххас намудааст: Нахуст, сабо ба сифати мабдаи тасвир ва сониян, сабо ба ҳайси воситаи тасвир ба қор рафтааст. Муаллифи диссертатсия бо мадраки илмӣ ва шавоҳиди шеърӣ собит мекунад, ки дар бахши сабо ба сифати мабдаи тасвир, шоирон бевосита перомуни боди сабо мушаххасот ва амалиёти он сухан мегӯянд, вале дар мавриди сабо- воситаи тасвир маънию мавзуоти дигар бо истифода аз вожаи сабо баён мегарданд. Ин ду тарзи тасвирро муаллифи диссертатсия ба мавзую мативҳо тақсим намуда, мавриди таҳқиқ қарор додааст. Барои расидан ба ҳалли комили мавзӯи таҳқиқ муаллиф дар назди худ вазифаи зерро гузоштааст:

-баррасии истилоҳи тасвир, ҳаёл, сурат, имож ва нақши он дар шеър аз назари суханшиносон;

- баррасии таърифи мафҳуми “сабо” ва муродифҳои он дар фарҳангу луғатномаҳои асримиёнагӣ ва муосир;

-таъйини мушаххасоти “боди сабо”;

-таъйини маънои рамзии ирфонии “сабо”;

-баррасии сайри таърихии тасвири “боди сабо” то асри XIV;

- муайян намудани сабо ба сифати воситаи маърифат ва тасвири бадеӣ;

- муайян намудани тарзи тасвири “боди сабо” дар ғазалиёти шоирони асри XIV;

- боди сабо ба сифати мабдаи тасвир дар ғазалиёти шоирони ин давра ;

- боди сабо ба ҳайси воситаи тасвир дар ғазали шоирони ин аҳд;

-таъйини вазифаҳо ва мушаххасоти “боди сабо” дар ғазалиёти шоирони ин даврон;

-таъйини боди сабо ба сифати як унсури табиат;

-таъйини мушаххасоти сабои орифона;

-таъйини хунари тасвиророи шоирони ин аҳд бо истифода аз мафҳуми “сабо”.

Ба сифати сарчашмаҳои асосии таҳқиқот муаллифи диссертатсия хангоми таҳқиқи мавзӯи девони шоирони асри XIV, назирӣ Хоҷуи Кирмонӣ, Салмони Соваҷӣ, Убайди Зоконӣ, Носири Бухорой, Ҳофизи Шерозӣ, Камоли Хучандӣ, Авҳадии Мароғай, Имомуддини Насимӣ, Ибни Ямини Фарюмадӣ, Шоҳ Неъматуллоҳи Валӣ ва дигаронро мавриди истифода қарор додааст. Ҳамчунин, барои таъйини сайри таърихии тасвири сабо то асри XIV муаллифи диссертатсия ашъори шоирони асрҳои X- XIV -ро ба ҳайси сарчашма ба қор гирифтааст.

Асосҳои назарӣ ва методологии диссертатсияро шеваи таҳқиқи муқоисавию таърихӣ, матншиносӣ, қиёсию татбиқӣ ва омӯрӣ ташкил додаанд. Хангоми таълифи диссертатсия аз дастовардҳои илмии донишмандони ватанию хориҷӣ, амсоли: Ризо Бароханӣ, Маликушшуаро Баҳор, Шафеии Қадқанӣ, Абдулхусайни Зарринқӯб, Забехуллоҳ Сафо, Баҳоуддин Хуррамшоҳӣ, М. Футухӣ, В.Г. Белинский, Е.Э. Бертелс, Э.Е. Шаталов, М. Ю. Лотман, Д.С. Лихачёв, М. Рейснер, А. Мирзоев, А. Афсаҳзод, А. Сатторзода, Х. Шарифов, Б. Максудов, Ш.Р. Исрофилниё, О. Ш. Саидҷаъфаров ва дигарон истифода шудааст.

Навгони илмии диссертатсия дар он мушоҳида мешавад, ки бори нахуст дар адабиётшиносии тоҷик бо истифода аз луғату фарҳангҳо ва шарҳҳои рисолаҳои тадқиқотии гузаштаву муосир мафҳуми “боди сабо” равшан гардида, сайри таърихии он аз ибтидои адабиёти форсии тоҷикӣ то асри XIV мушаххас шуда, тасвири “боди сабо” дар ғазалиёти шоирони асри XIV мавриди таҳқиқи густардаи монографӣ қарор дода шудааст. Муаллиф “боди сабо”-ро ба ҳайси маърифат ва тасвири бадеӣ дар ғазалиёти шоирони асри XIV таҳқиқ намуда, хусусиятҳои бадеӣ ва

арзиши маърифатию эстетикӣи онро ба дурустӣ муайян кардааст. Илова бар ин, дар диссертатсия мафҳуми рамзии ирфонӣ сабо коркард шуда, усули корбурд ва вазифаву мушаххасоти он дар ашъори шоирони орифи ин аҳд бо шавоҳиди шеърӣ собит шудааст. Таъйини ҳунари шоирӣ ва завку саликаи зебошинохтӣи шоирон хангоми корбурди мафҳуми “сабо” дар тасвирҳои шоирона аз бозёфтҳои муҳимми унвонҷӯ ба шумор меравад.

Диссертатсияи номзоди Забирова М.Э аз чанд ҷониб аҳаммияти махсус дошта, **арзиши назариаш** дар он зоҳир меёбад, ки маводи дар ин таҳқиқот фароҳамомада ва хулосаҳои илмӣи он барои равшанӣ андохтан ба яке аз масоили камомӯхташудаи адабиёти классикӣи форсии тоҷикӣ, тасвирҳои шоирона дар мисоли ғазалиёти шоирони асри XIV муфид буда метавонад. Меъёрҳои, ки муаллифи диссертатсия дар таъйини мушаххасоти ғазали асри XIV ва ҳунари тасвироронӣи шоирони ин аҳд мавриди корбурд қарор додааст, барои омӯзиши баъдинаи шеваи ғазалсаронӣи адабиёти тоҷик мусоидат менамояд.

Арзиши амалии кори диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки ба сифати нахустин пажӯҳиш ва баррасии муфассали илмӣ таҳқиқи густардаи тасвири “боди сабо” дар ғазалиёти шоирони асри XIV, заминаҳои пайдоишу ташаккули ин тасвир ва муайян намудани арзиши адабию эстетикӣи ҳунарӣи он ихтисос дорад, барои таҳқиқи минбаъдаи ғазал дар адабиёти тоҷик ба муҳаққикон ёрӣ мерасонад. Мавод ва хулосаҳои диссертатсияро метавон дар навиштани таърихи адабиёт, алаҳусус адабиёти асри XIV, китобҳои дарсӣ, курсу семинарҳои ихтисос доир ба ташаккулу таҳаввули ғазал, тасвирҳои шоиронаву образҳои шеърӣ дар адабиёти форсии тоҷикӣ барои донишҷӯён ва доираи васеи хонандагон истифода бурд. Ҷамчунин, дастовардҳои диссертатсия хангоми омӯзиши таҳаввулу тақомули ғазали форсии тоҷикӣ дар садаи XIV, таҳқиқи ашъори шоирони ин даврон метавонад муфид бошад.

Натиҷаҳои таҳқиқи илмӣ дар 5 мақолаи тақризишавандаи шомили феҳристи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудааст:

- [1-М]. Забирова, М.Э. Шарҳу тавзеҳ ва таърифи “боди сабо” дар фарҳангу луғатҳо ва рисолаҳои тадқиқотӣ / М.Э. Забирова // Паёми ДДОТ ба номи С.Айнӣ.- Душанбе, 2019. №2 (79). – С. 235-238.
- [2-М]. Забирова, М.Э. Тасвири “боди сабо” дар ашъори шоирони асри X / М.Э. Забирова // Паёми ДДОТ ба номи С. Айнӣ. - Душанбе, 2019. - №4 (81). – С. 186 - 190.
- [3-М]. Забирова, М.Э. Тасвири “боди сабо” дар ашъори шоирони асрҳои XI-XIII / М.Э. Забирова // Суханшиносӣ. Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АИ ҶТ - Душанбе, 2019, №4.- С. 147- 158.
- [4-М]. Забирова, М.Э. Боди сабо воситаи маърифат ва тасвири бадеӣ дар ғазалиёти Хоча Ҳофизӣ Шерозӣ / М.Э. Забирова // Паёми Донишқадаи забонҳо – Душанбе, 2019, №4 (36). - С. 51-59.
- [5-М]. Забирова, М.Э. Талмеҳ аз устураи пайгамбарон бо қорбурди “ боди сабо” дар ғазалҳои шоирони асри XIV / М.Э. Забирова // Паёми ДДОТ ба номи С. Айнӣ - Душанбе, 2019, №5 (100). – С. 182- 186.

Кафедраи назария ва таърихи адабиёти ДДОТ ба номи С. Айнӣ диссертатсияи Забирова Меҳринисо Элбеғовнаро дар мавзӯи “Тасвири “боди сабо” дар ғазали асри XIV” қори анҷомёфтаи илмӣ ва муҳимму зарурӣ меҳисобад, ки дар сатҳи баланди илмию таҳқиқотӣ таълиф шуда, ба талаботи қорҳои илмӣ- таҳқиқӣ ҷавобгӯ мебошад. Дар ин замина, диссертатсияи мазкур барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.04 – Таърихи адабиёт, равобити адабӣ тавсия мешавад.

Хулоса дар чаласаи васеи кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни қабул карда шудааст.

Дар чаласа иштирок доштанд: 15 нафар.

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» - 15 нафар, «бетараф» - нест, «муқобил» - нест, суратчаласаи №12 аз 21.06. 2022.

Раиси чаласа, доктори илми филология, профессор, мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёт

 Салихов Ш. А.

Котиби чаласа, номзади илми филология, дотсенти кафедраи назария ва таърихи адабиёт

Шоев А. А.

Имзои Ш. А Салихов ва А. А. Шоевро тасдиқ мекунам:
Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси ДДОТ ба номи С. Айни

Мустафозода А.